

вата на сына Одиссеевъ; но той са отвежда отъ удара и са впуша на Періандра съ бързината на орель който щѣпи въздуха. Кривакътъ, въ паданьето си, строша колелото на една колесница близо до Телемаховата. Въ сѫщото време младытъ Гъркъ пронизва съ стрѣла врата на Періандра; кипящата кръвъ тече изъ широката му рана и му задушава гласа: дивытъ му коне като не осѣщатъ вече ослабнѣлата му рѣка, която бѣ истървала юздитъ на вратоветъ имъ, препускатъ и той пада отъ колесницата си: очите му вече са бѣхъ затворили за свѣтлината, и блѣдавата смърть са изобразява на обезобразеното му лице. Телемахъ го съжели и предаде тосъ часъ тѣлото му на слугитъ му, като зе за знакъ на своята побѣда левската кожа заедно съ кривака.

Подиръ туй той търси Адраста въ счепканьето, но когато го търсяше, той проваляда въ адъ много воителi: Илея, който бѣше впрѣгнѣлъ въ колесницата си два коня подобни на тѣзи на Слѣнцето, и отхранени въ широкитъ ливади които пои рѣката Авфира (*а*); Димоклеона, който, въ Сицилія, бѣ едно време са сравнилъ съ Ерикса (*б*) въ юмрушкия бой; Крантора, който е билъ гостепріимникъ и приятель на Херкулеса, когато този Юпитеровъ сънъ минуваше презъ Есперія и уби разбойника Кака; Менекрата, който приличаше, казахъ, въ боеветъ, на Поллукса, Иппокоона, Салапіякина който подражаваше срѣчностъта и гъвкавостъта на Кастро въ ъзденьето; Прочутая ловецъ Евримедона, съкоги облѣнъ съ кръвята на мечкитъ и на глиганитъ които убиваше въ покритытъ съ снѣгъ бърда Апенински, и който билъ толкози обыченъ на Діана, щото сама тя го научила да хвърля стрѣлы; Никострата, побѣдителя на единъ исполинъ който бълваше огънь въ урвите на горите Гаргански; Клеанта който щѣше да са ожени за младата Хлоя, дъщерята на рѣката Лириса (*в*), която бѣ обѣщана отъ баща си на тогози който

(*а*) Рѣка въ древния Апуллія; днесъ Офантъ около Бари.

(*б*) Другиятъ сънъ на Венера, за когото много пожти са поменува въ петата книга на Енеїда.

(*в*) Днесъ Гарильяно.